

Köy İlk Okulunda 2 Lakaplar

– İ.ÇELİKLİ · 12 Kasım 2013

ömrü hayatımda ikdiba o gün
camiden başka yerde de
ülöküs[1] yandığını gördüm
garannık basdıgdan çok sonura çıkdık nekdapdan
terefiden da(ğ)lıyo gibi..
tenefis etmeden sahatlarca...
“-annadınız mı?”
“-evet”
“-annadınız mııııııııı?”
“-evet ö(ğ)retmeniiiiim”
“-yaarın gör(eceği)cez bakalım” diye
kafasını salladı kaşlar tefa

her ihtimale karşı bir sıra dayağından geçdik..
yetmedi yaşından
uzunundan
zertinden
galınından
hemi söğüt, hemi de gavak dalı kesdirtdi
mahanaya filen gerek duymadan bi-kaş gişide denedi
bazılarına bireş daha şiddetli oldu emme
olacağ o gadarlık
dünden ırazıydık valla
valla billa şartlar şartossun

sonura öğretmenimiz birden durup; annını şamarladı
“heyvaaah” dedik, hep birlik
“kimin o(ğ)lusunuz”
“kimin gızısınız” derse ne deceniz
“sen” dedi
Sâdet
“-bobamın oluyun”
tam gafasına “eşek daya(ğ)ı”nı indirceğdi ki, vazgeşdi
Hariye
“-bobamın gızıyın”

Sevim

“-muhtar Gara Amadın gızıyın”

melat da onara uydu

“-gayfacı Alibe(y)nin gızıyın”

Şayetse

“Devriş’in kızıyım”

adamın yüzünde en ufak bi memnuniyet yok

bilemediler demek ki

belli belli besbelli..

maazallah sıra gelir

bana sorarsa hazırladım

“dedemin o(ğ)luyun” decen

birden yumuşadı adam...

yazzık, valla!

insanın içi “cız” ediyo acıyuru töbossun

zavallı o gızgıyla sıra dayağı atmaktan

birilerini, özellikle daha çok dövmekten

horsasını alamayıp

hazırolda bekledip de gerneşip arkadan

haşin bir tepmeyle kışüstü düşürmekten

vazgeçti,

daha evel hiç duymadığımız ve hatda

ona hiç yakışmayan çok yımışak bir sesle

“arkadaşlar”

hidayete mi erdi ne..

acaba muhtar mı geldi

yonusa bekçi mi

candırma mı geldi

öle ya hu fakıt olmuş

analarımız-bobalarımız mı göründü

acabına ola herkeşin dede-ebesı,

köylü basgına mı geldiydi ki

bi tefa kesin Felek Haceri

Dal Güllü, Mevevşe

çocukları olsaydı Deli Gelin
hayırdır işallah..
“madem öyleyse her gün gelseler ya”
emme Deli Mamıt da gelir
“eti senin kemiği benim Hoca” der

neyise gısa kesen adamcaz yımışacıık
“-arkadaşlar..
çocuklar,
babanızın adını söyleyeceksiniz
muhtar,
bekçi,
çoban yokk!!
muhtar değil.. Ahmet Altınay
bekçi değil, Bayram Çay
Yan Efe olmaz, Mustafa Alacan
hademe değil.. Gafar değil.. Hasan Küçükçapraz
Akmemedin İbirem değil... İbrahim Karakurt
Bobuş değil.. İsmail Kirpi,
Mamaş değil Halil Gökaslan
Topal İsmayıl yok.. İsmail Avcı
Akgulak değil, Osman Sümbül
Semerci değil, Mustafa Şen
Dal Memet değil, Mehmet Yıldız
Goziroğlu olmaz, Ramazan Çay
Macaroğlu olmaz, Abdullah Çark,
Macar Apdillası yookk, Abdullah Çark
tamam mı Halil!
“-evet örtmeniimm!!”

vay anasına
ne zaman öğrenmiş herkesi biliyor vallaha
“hemi de adamların soyadını nerden biliyo kii”
bana bakdı
Hacimemetolu Hacimemet değil Yıldırım Çelikli
tamam mı ibirahim”
hiç düşünmeden
“-evet öğretmenim”i yapıştırdım
sonura kendi kendime

“Allah Allah niye ki dedim
İldırım da ne ki.”
adam essah demiş, öleymiş
bobamın adı Yıldırım’ımış..

nayetinde kime cepdelinen işaret ettiyse
kitap harfleriyle bobalarımızın adını dedik
bobamın adı Hacı Mehmet değildi
Yıldırım Çelikli,
Cavidin
Mehmet Yıldız,
İrafiyenin
Mustafa Şen!
yıllardır semerci aşşa
semerci yokarı
hakket len gozir, gucur ne ki
anam tembihlediydi
“avilden emmi olmaz
arif emmi deycen”
niye?
ne bileyin ben..

neyse sadede gelelim
işin aslı ne yaparsak yapalım,
ne edersek edelim
ne cevap verirsek verelim
müettiş gadak her şeyi bilebilecek değildik
naçar daha sert bir sıra dayağından geçecektik
ben bilsem başgası bilemese de
köylük yerde bu böyle
“Cöbe, Keklikolu, Çolak Mercen
ne güzel şe(hi)re göşdüler
çocukları gurtuldu müetdişden
hinci ben bobama ne deyen
ne hayır bekler ki köyden
neye gorkar kı şeerden”

[1] ülöküs / löküs : lüks lamba, daha parlak ışık veren aydınlarma cihazı